

шь-ть успѣхъ и полезность-та ни кѣмъ другы-ты *зависятъ най повече отъ наше-то име, и отъ почетъ-тъ* ни между чловѣцъ-ты. За това сме длѣжни да ся трудимъ да придобьемъ за себе си добро име, и да го увардимъ. Още сме длѣжни да вардимъ доброто име на сѣсѣда си, и почетъ-тъ му, като мыслимъ и говоримъ за него истинно, безъ ласкателство и безъ клеветѣ, и като го обличаваме съ кротость и любовь, и го защищаваме отъ неприѣтели-ты му, които искатъ да повредѣтъ добро-то му име; и нарочно като свидѣтельствуваме истинно за него.

2. Ные разваляме тайж заповѣдь, 1) когато одумуваме, когато разносяме думы, когато клеветимъ или ласкаемъ, или когато покрывае грѣхове, които сме длѣжни да обаждаме: 2) когато лжесвидѣтельствуваме предъ сѣдникъ-тъ за сѣсѣда си, и го оклеветяваме, и съ това почерняе честь-тъ му, повреждае домородіе-то му, пріѣтели-ты му, собственность-тъ му и даже и животъ-тъ му.

3. Такава е *естественна-та* чловѣческа лошавина, щото тѣ общо *обычатъ да чюіжтъ и да говоріжтъ лошо за сѣсѣда си*. Отъ това произлизатъ зависть, вражда, мьсть, распри и бой. Іак. 3; 1-18.

4. Нека всякой проси отъ Бога благодать и силѣ за да не развали тайж заповѣдь.

Помни недостатocy-ты си; гледай добръ работѣ-тъ си; слушай и двѣ-тъ страны преди да отсѣдишь; рѣшавай самъ за себе си;